

ז' שהוא מעודד נות

הודעת טריגאנו עצמו, הוא ה-
causa — סיבת המלחמה.

עה בהיסטוריה הקדומה דוגמה
, שפרצה בגלל אשה יס'תיכונת.
זלנה היפה, שהציתה את מלחמת
פורסמת. ואילו כאן, הופיעה לא
עשרות. הלנה ואירן, ומימי,
יתכן שלא כולן היו יפות כי
אנאמונן ואהובת לבו של פאריס
ובל, איכשהו, לבשו כולן גוף

ם התכוננו בגופות, שהיו מוסי
ז ארוכה-ארוכה על חלולת אכזיב,
ירבה אליהם. חלקם התרעם על
ה מסרה לידו הגל הצרפתי ה-

לילות אכזיב

קנו לעצמם סם בארץ. כאן, בין
חורבות הכפר הרומנטיות לבין חור
שת האקזיפסטימי, מקום שהים המוכסף לוחש בשקט, בילו הנופי

עד מעבר לבריכה. אולם או עשוי הדבר
לעורר מערכה ציבורית חריפה. כי אם
דעה-הקהל השלימה עם ראשיהגשר הצרפתי
באחד החופים היפים ביותר בארץ, היא
עשויה להתעורר לפעולה אם חילהנחיתה
ינסה לפלוש לשטחים נוספים, ולהרחיב
את ראשיהגשר שלו על חשבון מקומות
הנופש השייכים ללא-הגבלה לתושבי הארץ.

כל מחזור של נופשים — ועוד יותר:
של פורציגדר — הגביר את השמועות,
כי מאות הצרפתיות (על הצרפתים איש
לא דיבר) הן ציד נוח לגברים הישראליים.
וזה, כנראה, מה שהעלה את חמתו של
נשיא המועדון, בעת שדיבר עם אביבי.
יתכן כי כחנתו באמת לסלק את אביבי,
ולסגור לגמרי את כל שטח הכפר —

מיפרשיות חדישות ומהירות, התוכניות ה-
לילות מגהנות ועליות.

מעלות אלה דיין למשוך את הישראלי
הממוצע, הרוצה לטבול באחירה צרפתית.
אלא שלמועדון הים התיכון יצאו מוניטין
רחבים הרבה יותר — ולא בזכות כל המע-
לות הטובות של המקום, כי אם בזכות
הצרפתיות שבו. לגבי הגבר הישראלי ה-
ממוצע, פאריס היא בירת האהבה, וכל פאר-
ריסאית שליחה של ארוס. וכשהוא על
שפת הים, בנופש — אין מה לדבר. הוא
ראה באכזיב מקור לא אכזב של חתיכות.

חלקם הארי נרשם למועדון מתוך כוונה
גלויה לגמרי: להדק ככל האפשר את המגע
הידידותי עם צרפת. באינו מידה התמששו
תיקותיהם? זהו, כמובן, סודם האינטימי
של הגברים.

סוד? אינטימי? הריהו! היכן הגבר הישראלי
היודע לשמור סוד אינטימי? אך בקושי
חזרו הנופשים הישראליים לתל-אביב, אצו
אל בתי-הקפה הקבועים שלהם. «חברה»,
הצרפתיות יודעות מה זה אהבה. אחת
אחת, אני אומר לכם. אני יודע. ניסיתם.
אחת אחת!»

האמת היא, כמובן, שהכל תלוי בבחור
עצמו. יש כאלה שהלך להם, וכאלה שלא
הלך להם. אם בכל זאת זכה חוף אכזיב
לכינוי «חוף האהבה», בפי הישראליים, הרי
זה כי הצרפתיה חופשייה הרבה יותר כי
יחסיה עם הגברים, מאשר הישראלית ה-
שמרנית. כמה מהן אף התפלאו שאין כי
אכזיב פינה לגודיסטים, כנהוג במחנות
מסוג זה במקומות רבים בעולם.

אלה מן הישראלים שלא היו רגילים
לטבעיות זו, נדהמו מן הקלות של «כיבו-
שיהם». מאוחר יותר, כאשר חזרו העי-
רה, הפריזו בהישגיהם, תיארו את עצמם
כמאהבים-בסיטונות. יצא, איפוא, שהצרפ-
תיות של אכזיב היו מוכנות להשתטח על
החולות עם כל ישראלי שרק טרח לשרוק.

★ ★ ★

זוגות על החוף

וג הישראלים שהרגיו ביותר את
טריגאנו היה הסוג השלישי: פורצי-
הגדר. הם יכלו לראות זוגות של נופשים
מטיילים חבוקים בין חורבות הכפר, ולפע-
מים אף בפוות אינטימיות ביותר. הם
היו משוכנעים כי אם רק יצליחו להתערבב
בין באי המועדון, יטעמו מן הפרי הזר.
על כן התפלחו. בשעות היום התרחצו
בחוף הסגור; בשעות הלילה הסתננו אל
מועדון-הלילה הפתוח, אל רחבת הריקודים,
שם השתעשעו חברי המועדון.

לא פעם נתקלו בשוטרים ובשמורים,
שהוצבו במספרים מוגברים מסביב למוע-
דון. כאשר הצליחו לחדור מבצע לטבעת
הבידור, ניסו להתלבש על צרפתיות —
התנהגות שהרגיזה את כל באי המועדון
והפריעה את האחירה במקום.

באכזיב יותר מאשר על-ידי מאמצי שתי הממשלות
שנים. הישראלים טבלו באחירה הצרפתית. נהנו מן
וג לתרום, לדברי הנהלת המועדון, את חלקם בהגוי

המטופוגראפיה הישראלית, ושאלה גידורוהו בגדרות
הכניסה אליו לכל דיכפין. אחרים שיחקו לפי כללי
נרשמו כחברים במועדון הים התיכון, ותמורת תש-
למדוי (פחות מעשרים לירות ליום) זכו לבילוי של
יותר בגן-העדן הגדור. חלק שלישי פשוט פרץ

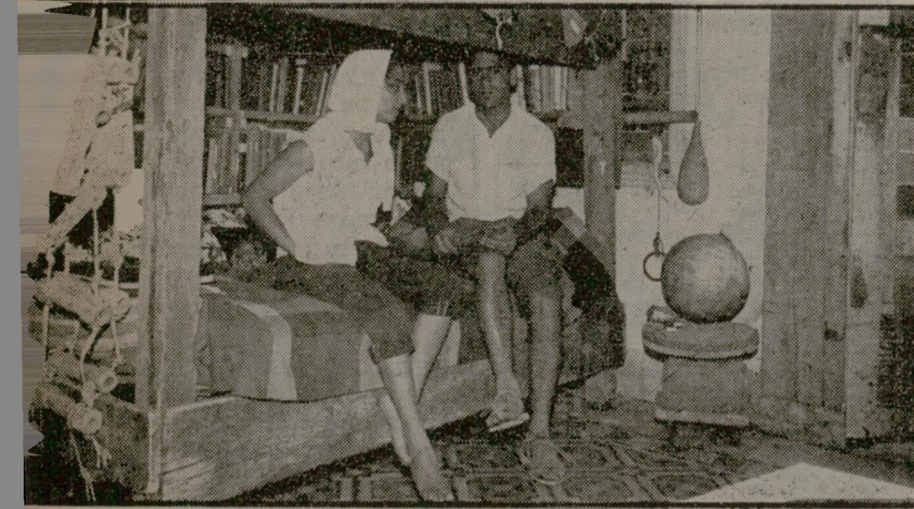
זד משלושת הסוגים של ישראלים אלה נועדו תענו-
גות שונים. הראשונים, שהתמרמרו מרחוק,
יכלו להזין את עיניהם. כי הצרפתיות דקות
הגיזרה וגלויות-הלב לא סבלו את הגדר
שמועדונם עצמו הקים סביב חוף אכזיב.
משעות הבוקר המוקדמות נראו צועדות
בשיירות ארוכות מתחומי המשב שלהן,
לעבר השטח «הישראלי» הפתוח. כי בשטח
זה נמצאת — מלבד הזונים השכיחים של
הגזע הישראלי — גם בריכה רומאית חצי-
בה בבסלע.

בבריכה זו אפשר לשחות גם כשהים
סוער מאוד. עד כדי כך הפכה הברי-
כה סופולרית בין הצרפתים והצרפתיות,
שמדריף-השחיה של המועדון נתן שם
שיעורים יומיים בשחיה לפאריסאיות.

★ ★ ★

סודות אינטימיים

ה סוג השני של ישראלים, זה שנרשם
זד, כדת, נהנה הרבה יותר. כי מעל לכל,
מועדון הים התיכון הוא אחד מתוך שרי-
שרת חובקת-הציעולם של מועדוני-נופש
מאורגנים ומנוהלים לתפארת. הוא מיועד
למתנפשים בעלי יכולת בינונית, המבלים
את חופשתם בתנאים «חלוציים», הם משוכ-
נים בבית-קיש, מביאים את סניניהם ושמי-
כותיהם עמם. כל השאר — על רמה
כינלאומית. האוכל ניפלא, היין בשפע, ה-

צד אי' אלי ותמר אביבי, בחדר המגורים שלהם. את המיטה בנה אלי מקרשים
ישנים, עת חי לבדו בכפר הינטוש. מסביב; פליטות-ים משונות, וספריה
עשירה. מלחמתו העיקשת של אלי אביבי: לשמור על אופיו המקורי של הכפר היפה.

צד ב' הם חברי מועדון הים התיכון, שבאו במחזורים של כמה מאות. המלחמה
- בין המועדון לבין אלי אביבי פרצה כאשר האשים נשיא המועדון את
אביבי כי הוא מעודד חדירת צייד צרפתיות ישראלים מאכזיביתו אל שטח המועדון.